

9To 562/2009

U S N E S E N Í

Krajský soud v Plzni rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 5.1.2009 v trestní věci obviněného **Vladimíra Mičkala**, nar. 9.4.1951, *t a k t o* :

Stížnost obviněného **Vladimíra Mičkala** proti usnesení Okresního soudu Plzeň-město ze dne 4.11.2009 č.j. 8Nt 211/2009-4 se podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu **z a m í t á**.

O d ů v o d ň ě n í

Napadeným usnesením Okresní soud Plzeň-město rozhodl, že podle § 116 odst. 2 tr.řádu se nařizuje pozorování obviněného Vladimíra Mičkala ve zdravotnickém ústavu.

Proti usnesení si podal obviněný 2 stížnosti. Jednu, kterou odůvodnil prostřednictvím svého obhájce a jednu, kterou si odůvodnil sám. Obviněný má za to, že nejsou dány důvody pro nařízení jeho pozorování ve zdravotnickém ústavu. Skutečnost, že posuzovaný při ambulantním vyšetření nespolutpracoval, nemůže mít za následek zbavení osobní svobody tedy omezení jednoho z nejvýznamnějších základních práv člověka. V této souvislosti poukazuje obviněný na rozhodnutí Ústavního soudu ČR ÚS 563/06, které stanoví: „Nařízení pozorování ve zdravotnickém zařízení však právě proto, že jím dochází k omezení jednoho z nejvýznamnějších základních práv člověka, je třeba považovat za opatření výjimečné. K použití tohoto ustanovení je proto třeba přistupovat pouze za přísného dodržení všech jeho podmínek a tyto vykládat restriktivně, to je v souladu s obecnou zásadou přiměřenosti (zdrženlivosti), promítající se do ustanovení § 2 odst. 4 trestního řádu, a spočívající v takovém postupu orgánů činných v trestním řízení, který zasahuje do základních práv a svobod jen tehdy, pokud je to nezbytně nutné. V tomto směru lze odkázat zejména na nález Ústavního soudu, sp.zn. IV. ÚS 289/2000, v němž se rozhodovalo ve srovnatelné věci. Před nařízením pozorování ve zdravotnickém ústavu je třeba vždy trvat na vyčerpání všech možností k vyšetření duševního stavu jiným způsobem. Je tedy nutno vykládat ustanovení § 116 odst. 2 trestního řádu tak, že pozorování ve zdravotnickém ústavu přichází v úvahu pouze tehdy, jestliže je z vyjádření znalce nepochybné, že bez něho nelze učinit spolehlivé diagnostické závěry o duševním stavu vyšetřované osoby. Tomu ostatně odpovídá i judikatura Ústavního soudu (nález sp.zn. IV. ÚS 289/2000), tak obecných soudů (R 24/1990 a R 18/1997), jakož i názory komentářové literatury (srov. Šámal, P. a kolektiv: Trestní řád, komentář, 1.díl, 5.vydání, C.H.Beck, 2005, s.932). Závěrem své stížnosti obviněný navrhuje, aby krajský soud napadené usnesení Okresního soudu Plzeň-město zrušil.

Z podnětu stížnosti obviněného přezkoumal krajský soud ve smyslu § 147 odst. 1 tr. řádu správnost výroku napadeného usnesení, jakož i řízení, které mu předcházelo a dospěl k následujícím závěrům.

Okresní soud správně vycházel ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie. Závěrem svého znaleckého posudku znalec uvedl, že ambulantní vyšetření Vladimíra Mičkala není postačující k podání soudně znaleckého posudku. S ohledem na předešlé znalecké zkoumání je vysoce pravděpodobné, že u obviněného je

přítomna duševní choroba v právním slova smyslu, tj. psychosa, a že obviněný jedná pod vlivem této duševní choroby. Podrobnější závěry znalec nemohl učinit s ohledem na nespolutřácní obviněného a přesnější závěry tak lze učinit pouze na základě ústavní observace obviněného.

Krajský soud po prostudování spisového materiálu, znaleckých posudků, jednotlivých podání obviněného i protokolu o veřejném zasedání dospěl k závěru, že okresní soud provedené důkazy zhodnotil správně a s jeho závěry se plně ztotožňuje.

K námitkám obviněného nutno dodat, že k odkazům na nález sp. zn. IV. ÚS 289/2000 Ústavní soud konstatuje, že k vyhovění návrhu na zrušení napadeného rozhodnutí v případě nálezů došlo z důvodu, že obecné soudy nevyčerpaly všechny jiné prostředky trestního řádu ke zkoumání duševního stavu stěžovatele. To však není případ stěžovatele. (IV. ÚS 2496/077) V případě stěžovatele bylo nařízeno pozorování ve zdravotnickém ústavu z důvodu zjištění relevantních podkladů pro rozhodnutí soudu, protože bylo zahájeno trestní stíhání obviněného pro skutek, kvalifikovaný jako trestný čin nedovolené ozbrojování podle § 185 odst. 1 tr.zákona a ambulantní vyšetření není postačující k podání soudně znaleckého posudku.

Veden výše vedenými úvahami proto krajský soud zamítl stížnost odsouzeného podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu jako nedůvodnou.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

V Plzni 05.01.2010

JUDr. Jiří Šilhavý, v.r.
předseda senátu

Vypracovala: JUDr. Alice Bártová, v.r.

Za správnost vyhotovení:

Jana Poláková

